

BRIEVEN VAN R. CROSBIE

SERIE 'IN HET BEGIN' BRIEF XII

"De Meesters houden nooit op te werken, maar soms houden ze op met die openbare pogingen, zoals werden gedaan bij het oprichten van de Theosofische Vereniging; daarvoor waren ze aan het werk met enkelingen". De heer Judge deed deze verklaring op een beslissend tijdstip en herhaalde daarmee wat de Meester jaren geleden had geschreven aan de heer Sinnett en wat H.P.B. meer dan eens had vastgesteld.

Wanneer wij dit praktisch opvatten, zou het er blijkbaar op neerkomen, dat ze vroeger werkten met de Vereniging, maar nu het werk met enkelingen voortzetten. Zij die dachten of denken, dat de Meesters bij een of andere organisatie horen, hebben de schaduw gehouden voor het wezenlijke, het werktuig voor de werkman. Indien deze dwalende theosofische leiders inderdaad ingewijden waren, ofwel onder de leiding stonden van de Meesters, zou er niet zoveel uiterlijk vertoon zijn van persoonlijkheid en pretenties. Geen enkele ingewijde zou op een dergelijke wijze handelen.

Het kan heel goed zijn, dat er een openbare poging werd gedaan en men de opgetekende leringen van de Meesters bekend maakte met het doel bereidwillige, scherpzinnige en edelmoedige mannen en vrouwen te vinden, die in staat waren hun eigen ware bestemming te zien en verlangden de mensheid te dienen. Als deze mensen niet waren gevonden, dan was de zending van H.P.B. en Judge grotendeels vergeefs geweest – want de Theosofie kan zowel op zelfzuchtige als op juiste wijze worden aangewend.

Het is positief dat theosofische denkbeelden de weg banen voor hen, die nog niet scherp genoeg zien. Dus zelfs zij die theosofische denkbeelden zelfzuchtig gebruiken, helpen onbewust mee doordat zij die denkbeelden ter beschikking houden. De Theosofie is er en zelfs een foutief denkbeeld

ervan kan leiden tot een juist begrip. Laten we vasthouden aan het juist begrijpen en ons onthouden van veroordeling en dan moet welslagen tot op zekere hoogte volgen. Als we onszelf voorbereiden en bekwaam zijn, zal er van ons gebruik worden gemaakt voor zover gelegenheid en bruikbaarheid dat veroorloven. We hebben te doen met denkvermogens, niet met personen. Daar de ziel zich aanpast aan het denkvermogen, reageert zij op de hele aard van de mens. Wanneer we als persoonlijkheden de wereld van denkbeelden allen op die wijze konden beschouwen, zouden wij meer leren, meer onderscheidingsvermogen verwerven en meer bruikbaar voor anderen zijn en zo Hun leidinggevende invloed verdienen. Het is allemaal *karma*; studerenden zouden dit moeten beseffen en van de kennis profiteren.

Een juist begin is het belangrijkste. Wanneer dit aanwezig is en men blijft volhouden, dan brengt alles, wat ieder doet, hemzelf en anderen in de goede richting. In dit werk worden de karaktereigenschappen versterkt, het goede en het slechte komen naar de oppervlakte. Het 'reinigingsproces' is geleidelijk en ieder moet in zichzelf opruimen, als dit nodig is. De belemmeringen voor hulp van de Meesters zijn in onszelf en nergens anders.

Zuivere en onvervalste Theosofie is of het meest ware dat bestaat, of we zijn allen bezig tijd en moeite te verspillen. Als we de werkelijkheid ervan in alle ernst kunnen begrijpen, zouden we onophoudelijk trachten te begrijpen en toe te passen, wat de boodschapper van de Meesters voor onze voorlichting en lering heeft opgetekend.

Waar ligt het onderscheid tussen Theosofie en al het andere? In de grondbeginselen, zou ik denken. Niets anders verschaft een alomvattende beschouwing van het bestaan. Alle soorten oprechte pogingen helpen, alle soorten systemen bevatten enige waarheid, maar zij alle schieten tekort omdat zij alle een of ander deel van de natuur buitensluiten of negeren. Theosofen op iedere trap van ontwikkeling zouden dienen te beseffen, dat onder karma veel wordt geëist van hen, aan wie veel gegeven is

wat kansen en kennis betreft.

We kunnen onze kansen en kennis slechts met het grootst mogelijke profijt gebruiken en dit blijven doen, indien we niet zelf te kort willen schieten in de vereisten van 'de wet der wetten - volstrekt mededogen'. Wat gedaan is, is voor velen van waar en blijvend voordeel geweest en er zullen nog heel wat mensen volgen. Dit is de tijd waarop men wenst te kunnen zijn als Brahma met "ogen, hoofden, monden en oren in elke richting". Lees "The Tidal Wave" (*Lucifer*, Deel. V, blz. 173, herdrukt in *Theosophy* Deel lii, blz. 446), indien je zou willen weten, hoe H.P.B. voelde en voelt.

Waar het om gaat is de *goddelijke aard in de mens*. De ware grondslag van het werk is het denken van de mens hiermee te doordringen. De Theosofie biedt deze grondslag. De wereld heeft een diepe behoefte aan de juiste wijsbegeerte. Zonder deze wijsbegeerte zijn kracht en bijzondere vermogens nutteloos, omdat ze verkeerd worden aangewend. Theosofie is niet alleen maar woorden. Het is Leven en dit sluit alle dingen van het leven in en alle gebieden van het leven. Om broederschap onder de velen te hebben, is het eerst nodig broederschap onder de weinigen te verwezenlijken en de grondslag voor broederschap is de Goddelijkheid die in alle mensen aanwezig is.

Alle ware indrukken komen van *binnenuit*, van het hoogste beginsel in ons, Atma of de Goddelijkheid, die in allen een en hetzelfde is. Wanneer er in het brein slechts indrukken van de lagere beginselen van ons wezen zijn, niets dat de denker met hogere gebieden in verbinding stelt, kan hij slechts tussen deze lagere toestanden schommelen. Wanneer de gedachte moet stijgen, moet zij *gedachte zonder brein* zijn. De natuur werkt op ordelijke wijze en wij geven hieraan de naam van wet. In het individu wordt dit de wil genoemd. Door een handeling van de wil kunnen alle gewone werkingen van het denken worden stil gezet; dan kan men uitstijgen boven het gewone centrum van mentale werking en kan de opgang naar het volgende gebied worden gemaakt zonder dat het vermogen tot waarneming wordt ingeboet.

Bij al dergelijke pogingen moeten wij de grondstellingen voor

ogen en *in gedachte houden*. De Geest in de mens, de waarnemer, wordt "niet beroerd door moeilijkheden, handelingen en vruchten hiervan of door verlangens". Mij schijnt het toe, dat de duidelijkste opvatting, en tevens het begrijpen van dit alles, komt door stil te staan bij het denkbeeld van de waarnemer, die in een van zijn 'omhulsels' kijkt en daar de optekening van de handelingen in een of in alle ervan ontdekt.

Alles is afhankelijk van wat men in gedachten heeft — zijn *fundamentele* opvattingen omtrent Godheid, natuur en mens, wanneer men 'concentratie' wil overwegen of proberen toe te passen. Het algemene denkbeeld hierover, zowel als over andere onderwerpen en voorwerpen, is zuiver persoonlijk. In dit geval heeft men geen zelfonderzoek gedaan naar de beweegredenen, er is geen altruïsme, geen poging om in het dagelijkse leven het voorgenomen doel na te streven: "zichzelf te bekwamen om anderen steeds beter te helpen en te onderwijzen", geen waarnemen van de slechte gevolgen wanneer men zich ondoordacht stort in 'psychische ontwikkeling'.

H.P.B. zegt : "Men moet een *onwrikbaar* vertrouwen hebben in de Godheid in ons, een onbegrensd geloof in zijn eigen vermogen om te leren; anders moet men onvermijdelijk in dwaling en onverantwoordelijk mediumschap vervallen". Hier hebben wij een wegwijzer met waarschuwing tegen alle pogingen zich psychisch te ontwikkelen, voordat men heeft geleerd het lagere, persoonlijke zelf te beheersen en te leiden. Wat onmisbaar is, is juiste wijsbegeerte en de toepassing daarvan in het dagelijkse leven.

Door een verkeerde houding in dit en in andere opzichten mislukken vele goedbedoelende Theosofen en schaden zichzelf en anderen. De bedoeling is duidelijk: blijf van het psychisme af; werk vanuit de geestelijke zijde op de lagere natuur — zichtbaar en onzichtbaar, psychisch en fysiek — eerst door ontleding en begrip van de beginselen van ons leven, zoals de Theosofie die leert en dan geleid door kennis, naarmate die in ons opwelt. Dagelijks gaan wij over van gebied tot gebied, maar wij brengen alles in verband met de kringloop van noodzakelijkheid, zoals ons lagere denken dat ziet en verliezen daardoor de ware betekenis. Te blijven bij de grondbeginselen en bij de poging anderen te helpen, dat is de ware

concentratie. De heer Judge schreef: "Zo wordt de wil bevrijd van de overheersing van het verlangen en onderwerpt tenslotte het denkvermogen zelf".

Men moet, elk voor zich, het onwankelbare geloof verwerven, dat "de hand van de Meester is uitgestrekt boven alle oprechte Theosofen", de nederigste zowel als de verstgevorderde. In het ware werk voor de zaak van de Meesters bestaat er geen wedijver. Onze plaats in dat werk is ons duidelijk en zij kan aan iedereen, die de moeite wil nemen het onderzoek te doen, dat wij hebben gedaan, duidelijk worden gemaakt. Die plaats nemen wij in in de ogen van hen, die het goede karma hebben, in aanraking te komen met de Beweging voordat zij andere fasen ervan hebben ontmoet en ook voor hen die, nadat zij andere fasen ervan hebben ontmoet, daarin verstrikt zijn geraakt, of proberen de weg eruit te vinden. Het kwaad van de duistere fasen kunnen wij niet verhelpen, maar wij kunnen het ware licht laten schijnen 'zo ver en zo snel mogelijk'.

Ik zou wensen dat de G.L.T. *Beginselverklaring* bekend was aan elke Theosoof zowel als aan elke zoeker naar waarheid.